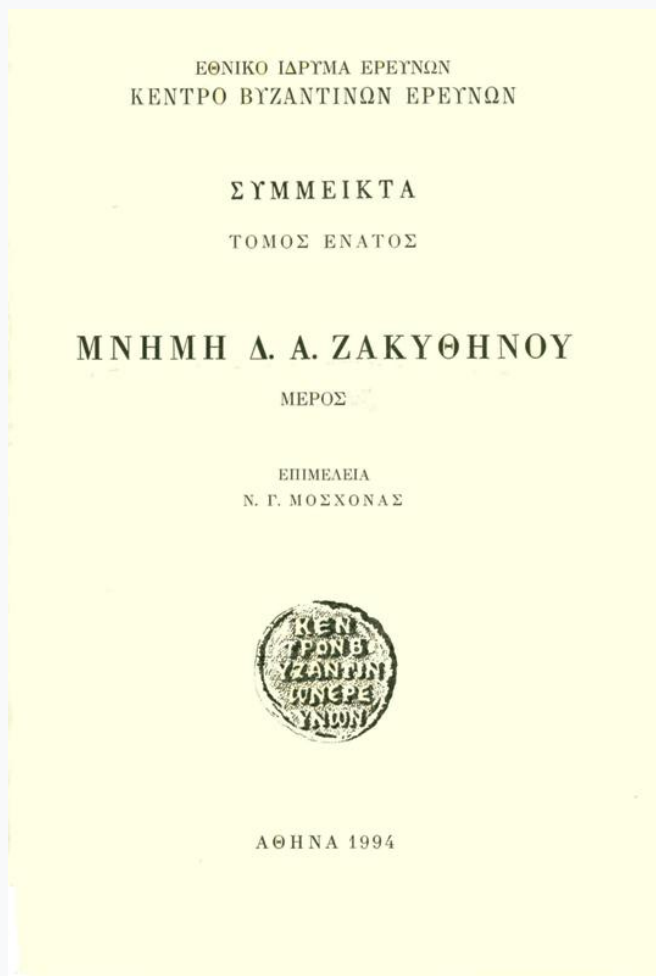

Βυζαντινά Σύμμεικτα

Τόμ. 9 (1994)

ΣΥΜΜΕΙΚΤΑ: ΜΝΗΜΗ Δ.Α. ΖΑΚΥΘΗΝΟΥ 9Α

Δ. Α. Ζακυθηνός [αυτοβιογραφικό σημείωμα]

Διονύσιος Α. ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ

doi: [10.12681/byzsym.758](https://doi.org/10.12681/byzsym.758)

Copyright © 2014, Διονύσιος Α. ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ Δ. Α. (1994). Δ. Α. Ζακυθηνός [αυτοβιογραφικό σημείωμα]. *Βυζαντινά Σύμμεικτα*, 9, 15–16.
<https://doi.org/10.12681/byzsym.758>

Δ. Α. ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ

1905 - 1993

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ τοῦ Ἀλεξίου, καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου, Ἀκαδημαϊκός. Ἐγεννήθη εἰς τὸ Ληξούριον τῆς Κεφαλληνίας τὴν 15ην Δεκεμβρίου 1905. Τὰ ἐγκύκλια μαθήματα ἐδιδάχθη εἰς τὸ Γυμνάσιον τῆς γενετείρας. Ἐφοίτησεν εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἀπὸ τοῦ 1923 καὶ ἐνεκρίθη εἰς τοὺς πτυχιούχους αὐτῆς τὴν 28ην Νοεμβρίου 1927. Ἀπὸ τοῦ 1928 μέχρι τοῦ 1935 διέμεινεν εἰς Παρισίους. Τὴν 21ην Μαΐου 1932 ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων (*Docteur ès Lettres*, κρατικὸν δίπλωμα).

Ἐπιστημονικὴ σταδιοδρομία. Γραμματεὺς τοῦ Νεοελληνικοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Σορβόνης (1931-1932). — Διευθυντῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἰδρύματος τῆς Πανεπιστημιακῆς Πόλεως τῶν Παρισίων (1932-1935). — Ὑποδιευθυντῆς (1937) καὶ διευθυντῆς τῶν Γενικῶν Ἀρχείων τοῦ Κράτους (1937-1946). — Τακτικὸς καθηγητῆς τῆς Ἱστορίας τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν Σχολὴν Ἀθηνῶν (1939-1970). — Τακτικὸς καθηγητῆς τῆς Ἱστορίας τοῦ Πολιτισμοῦ καὶ ἀκολούθως τῆς Ἱστορίας τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος εἰς τὴν Πάντειον Σχολὴν τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν (1951-1965). — Διευθυντῆς τοῦ Κέντρου Βυζαντινῶν Ἐρευνῶν παρὰ τῷ Ἐθνικῷ Ἰδρύματι Ἐρευνῶν (1958-1975). — Πρύτανις τῆς Παντείου Σχολῆς (1962-1963). — Τακτικὸν μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ἀπὸ τῆς 6ης Ἰουνίου 1966. — Πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν (1974). — Ξένος ἑταῖρος τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστη-

[Τὸ αὐτοβιογραφικὸ σημεῖωμα τοῦ Δ. Α. Ζακυθηνοῦ δημοσιεύτηκε στὸν τόμο *Μεταβυζαντινὰ καὶ Νέα Ἑλληνικά*, Ἀθήνα 1978].

μῶν, τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Τεχνῶν τοῦ Παλέριου (1967). — Ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιγραφῶν καὶ Γραμμάτων (*Institut de France*, 1968). — Ξένος ἑταῖρος τῆς Σερβικῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῶν Τεχνῶν (1971). — Ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς Βασιλικῆς Ἀκαδημίας τῆς Ἱστορίας τῆς Μαδρίτης (1973). — Ξένος ἑταῖρος τῆς Βουλγαρικῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν (1976). — Ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς Βρετανικῆς Ἀκαδημίας (1976). — Ἐπίτιμον μέλος τῆς Βρετανικῆς Ἐταιρείας διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν Ἑλληνικῶν Σπουδῶν (1979). — Ἐπίτιμον μέλος τῆς Ἰσπανοαμερικανικῆς Ἀκαδημίας τῶν Γραμμάτων κλπ.

Διετέλεσε πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιτροπῆς Ἱστορικῶν Ἐπιστημῶν (1956-1970), Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Διεθνοῦς Ἐνώσεως Βυζαντινῶν Σπουδῶν (1961-1971) ἀκολούθως πρόεδρος (1971-1976) καὶ ἐπίτιμος πρόεδρος αὐτῆς (ἀπὸ τοῦ 1976), πρόεδρος τῆς Διεθνοῦς Ἐνώσεως Σπουδῶν Νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης (1963-1965) καὶ ἀκολούθως ἐπίτιμος πρόεδρος αὐτῆς, πρόεδρος τοῦ Τρίτου Πανιονίου Συνεδρίου (1965) καὶ ἐπίτιμος πρόεδρος τοῦ Τετάρτου Πανιονίου Συνεδρίου (1978), πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς UNESCO (1975), ἰδρυτικὸν μέλος καὶ ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος Ἐρευνῶν (1958 κ.έ.), μέλος τῆς Διεθνοῦς Ἀκαδημαϊκῆς Ἐνώσεως ἀπὸ τοῦ 1970.

Ἐχρημάτισεν ὑφυπουργὸς Τύπου καὶ Πληροφοριῶν παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἐξωτερικῶν (8 Ἀπριλίου-15 Αὐγούστου 1945), ὑπουργὸς Προεδρίας Κυβερνήσεως (31 Δεκεμβρίου 1963-18 Φεβρουαρίου 1964), βουλευτὴς Ἐπικρατείας (1974-1977), πρόεδρος τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς Παιδείας (1975-1977), μέλος τῆς Κοινοβουλευτικῆς Συνελεύσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης (1975-1977), κλπ.

Διακρίσεις: Σταυρὸς τῶν Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν τοῦ Φοίνικος (Ἰανουάριος 1967). — *Officier de la légion d'honneur* (Νοέμβριος 1961). — Ἱππότης τοῦ Τάγματος τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῶν Ἱεροσολύμων καὶ Μάλτας (1972, *Sovereign Order of St. John of Jerusalem. Knights of Malta*, «*magna cum laude*»), κλπ.